

De enige limiet is je eigen verbeeldingskracht.

Anthony Reyers over zijn opleiding 'Communicatiewetenschappen' aan de KU Leuven

Anthony Reyers (28) uit Mechelen lijdt aan de zeldzame ziekte van Norrie, waardoor hij sinds zijn geboorte blind is en geleidelijk aan zijn gehoor verliest. Toch hield zijn beperking hem niet tegen om de master-opleiding 'Communicatiewetenschappen' aan de KU Leuven te volgen. Anthony sprak met het SIHO over zijn aanpak en ervaringen tijdens zijn studietraject.

Zeldzame aandoening

Anthony is blind geboren en heeft een zeldzame aandoening, namelijk de ziekte van Norrie, een erfelijke aandoening waarbij het netvlies is aangetast. Toen hij achttien jaar was, ontdekte Anthony dat hij ook zijn gehoor zou verliezen, wat nu gepaard gaat met acute gehoorverliesaanvallen. 'Ik heb een erg grote passie voor muziek. Ik ben zowel DJ als producer. De eerste keer dat ik plots gehoorverlies had, zei men dat het kwam omdat ik te luid luisterde naar muziek via

mijn hoofdtelefoon. Ik vermoedde toen al dat dit niet de oorzaak was. De grootste aanval was op mijn achttien jaar. Ik wist dat dit niet normaal was. Toen ik informatie opzocht, bleek het een typisch symptoom te zijn voor mijn aandoening. Ik hoorde gelukkig nog genoeg om op een normale manier lessen te volgen en te studeren. Het heeft mijn studies dus niet te veel beïnvloed, maar het is wel iets waar ik moet mee omgaan.'

Gebrek aan acceptatie

Voordat Anthony in het vijfde leerjaar de overstap maakte naar het gewoon onderwijs, zat Anthony op een blindenschool. 'Daar stelden ze vast dat ik voor het lezen van braille of andere zaken meer tijd nodig heb dan gemiddeld. Dat is nu nog altijd zo.'

De ouders van Anthony hadden de voorkeur dat hij in het secundair naar het reguliere ASO ging en dus niet langer les in het bijzonder onderwijs volgde. De secundaire

schoolperiode was voor Anthony erg lastig. Waar hij nooit echt gepest geweest werd, had hij wel het gevoel buitengesloten te worden. 'Achteraf gezien was dat waarschijnlijk een combinatie van mijn gebrek aan social skills, maar ook de pech om in klasgroepen te zitten die er niet voor open stonden om anderen te accepteren. Als mijn klasgenoten uit ASO de klas uitstormden en mij alleen lieten tijdens de speeltijd, waren het altijd de mensen uit BSO die mij gingen opvangen. Dit vond ik erg tekenend. Dat was een patroon dat zich jarenlang heeft herhaald.'

“Ik had telkens het gevoel van buitengesloten te worden.

In het secundair onderwijs kreeg Anthony extra begeleiding, waarbij hij door een GON-begeleider

ondersteund werd voor bepaalde vakken. ‘Het gebeurde vaak dat leerkrachten geen zin hadden om hun materialen aan te passen en toegankelijk te maken voor mij.’ Dit gaf Anthony vaak het gevoel dat hij zich meer moest bewijzen dan anderen. Zowel naar leerkrachten, als naar klasgenoten toe tijdens groepswerken. ‘Dit was ook zo in het hoger onderwijs, waarbij alles afhangt van de goodwill van docenten en professoren.’

Assertief optreden

In de laatste jaren van het secundair en de eerste jaren van het hoger onderwijs, ging Anthony mee op ICC kampen. Inclusion Creates Chances organiseert allerlei workshops om jongeren met een visuele beperking communicatie en IT-vaardigheden aan te leren. ‘Deze kampen hebben mij toen veel geleerd en veel assertiviteit bijgebracht. Hierdoor durfde ik zelf naar professoren toestappen om met hen mogelijke oplossingen voor mijn struikelblokken te bespreken. Maar niet iedereen heeft dat zelfvertrouwen om aan te geven wat hij of zij nodig heeft.’

Anthony zit ondertussen al een tijdje in het bestuur van ICC Belgium. ‘Ik ben zelf begonnen als deelnemer. Later hebben we met een groepje een Vlaamse

delegatie gestart. Nu kunnen ook Belgische jongeren elk jaar deelnemen. Ik haal hier erg veel voldoening uit, omdat je de jongeren ziet openbloeien.’ Aanvankelijk startte Anthony zijn studies in het hoger onderwijs in de richting Taal- en letterkunde Frans/Engels, gezien zijn grote interesse voor taal. Omdat het niveau van Frans te hoog lag voor Anthony, stapte hij over naar de opleiding Communicatie-wetenschappen. ‘Ik was toen al erg gepassioneerd door radio, maar ik wou geen specifieke opleiding volgen hiervoor. Ik wou mezelf graag eerst academisch scholen en achteraf nog een specialisatie in de radio bijvolgen, wat ik dan ook gedaan heb.’

Ondersteuning

Anthony maakte de keuze om bij de start van zijn studies op kot te gaan met omkadering. In het hoger onderwijs maakte Anthony gebruik van het omzetcentrum. Ook maakt Anthony gebruik van voorleessoftware en de brailleleesregel. De smartphone is evenwel zijn grootste hulp. ‘Alles zit daar tegenwoordig op. Ook qua mobiliteit, doe ik een groot beroep op mijn smartphone. Ik studeer ook op mijn smartphone, omdat er daar ook apps op staan die alles kunnen voorlezen.’

Erasmus+

Anthony heeft er maar liefst twee Erasmus+ ervaringen opzitten. Eentje naar Louvain-la-Neuve en eentje naar de Loughborough University in Engeland. Dankzij de ICC kampen voelde Anthony al snel dat hij erg internationaal minded is, waardoor Erasmus+ een vanzelfsprekendheid was. ‘Ik moest zelfstandig worden, ik moest het zelfvertrouwen krijgen om te zorgen dat ik ergens vooruit zou geraken. De beste manier om dat zelfvertrouwen te krijgen, was door jezelf erin te gooien.’

“Op Erasmus+ gaan was voor mij vanzelfsprekend.”

Voor Anthony zijn Erasmus+ avontuur van start ging in Engeland, was hij reeds maanden op voorhand de omgeving en ondersteuning ter plaatse gaan ontdekken. Dit via een voorbereidende beurs van het nationale agentschap. ‘Toen ik begon, viel de steun van de gastuniversiteit plots bijna volledig weg. Het Disability Office was gereorganiseerd, de zaken die ik op mijn voorbereidend bezoek besproken had, waren niet opgevolgd en de Community Supported Volunteers waren afgeschafte.’

Er zou hulp komen via een externe firma, maar dat duurde zo lang dat ik me uiteindelijk zelf al georganiseerd had. Daar sta je dan plots. Ik heb toen echt wel heel hard mijn plan moeten trekken. Ik heb eigenlijk niet zoveel kunnen studeren, omdat ik gewoon constant bezig moest zijn met heel actief mijn eigen sociale leven in te richten. Ik moest mezelf erg kenbaar maken, o.a. via Facebook-groepen als ik mensen wou leren kennen en activiteiten mee wou doen. Dit is me uiteindelijk dan ook gelukt en ik heb daar heel veel gekke en mooie avonturen meegemaakt. Ik zou het zo opnieuw doen.'

Liefde voor muziek

Anthony heeft al altijd een uitgesproken liefde voor muziek gehad, waardoor hij er nu ook op professioneel vlak mee bezig is samen met een Nederlandse producer. Vorig jaar tijdens corona groeide zijn community uit tot enkele duizenden volgers die zijn livestreams op Twitch volgen. 'Hierdoor besepte ik dat ik mij volledig hierop wou focussen en andere projecten even aan de kant laten. Want ik weet niet hoelang ik dit nog kan doen. Ik ben er dan volledig voor gegaan. We hebben nu al boekingen voor San Francisco in de zomer.'

Anthony is intussen afgestudeerd. Wat werk

betreft, wil Anthony graag zijn muziecarrière verder ontwikkelen. 'Als het effectief goed loopt, dan zou het best eens kunnen dat je mij de volgende twee jaar niet in België ziet. Dat is een droom die misschien nooit gaat uitkomen, maar ik wil er mij sowieso wel voor openstellen. Daarna zou ik misschien wel de podcasting en reportagesector in willen gaan. Wie weet wat de toekomst nog brengt voor mij.'

Moeilijke integratie

Tijdens de eerste lockdown is Anthony alleen gaan wonen in Mechelen. Hij geeft aan dat dit zeker niet verloopt zonder moeilijkheden. 'Ik ben iemand die helemaal opleeft als ik nieuwe mensen kan leren kennen of nieuwe avonturen kan aangaan. Corona zorgt ervoor dat dit amper mogelijk is en het dus niet evident is om me hier te integreren. Ook merk ik dat ik mijn zelfstandigheid wat verlies, aangezien ik nergens meer naartoe moet en dat is wel spijtig.'

Geloof in jezelf

Voor mensen die zich in een gelijkaardige situatie begeven, geeft Anthony mee om in jezelf te geloven en er gewoon voor te gaan. 'De enige limiet is je eigen verbeeldingskracht. De limieten zijn er alleen maar om ze te durven te doorbreken. Laat je nooit wijsmaken dat

zaken onmogelijk zijn. Als je echt iets wilt en als je er echt voor wilt gaan, dan is er heel veel mogelijk. Alles is altijd aanpasbaar. Het hangt vooral af van de wereld rondom jou en hoever ze willen gaan om die redelijke aanpassingen door te voeren. Durf vragen als je iets nodig hebt. Push jezelf tegelijkertijd om je zoveel mogelijk in de ziende wereld te begeven. Het gaat van twee kanten uit. Het is niet enkel zij die zich moeten aanpassen aan ons, maar wij ook zo hard mogelijk aan de ziende wereld. Een goede interactie is de beste manier.'

“Geloof in jezelf en ga er gewoon voor.”

